

Aksel Larsen: Jeg har en Bemærkning til den højtærede Søfartsminister. Jeg er ganske klar over, at Ministerens Fuldmagt til at forandre Bemandingsordningen er saadan indrettet, at en Forandring af Bemandingsordningen maa begrænses af Hensyn til Sikkerheden til Søs. Jeg er ogsaa af den Opfattelse, at Hensynet til Sikkerheden til Søs kræver væsentlig bedre Bemanding af de danske Skibe. Jeg skal gerne motivere denne Mening lidt udførligere over for Ministeren.

Forholdet er det, at en alt for stor Part af Besætningen paa danske Skibe bestaar af Dreng, unge Mænd og Letmatroser. Der er alt for faa befarne Folk ved Skibene. Dette er et uheldigt Forhold, naar man vil tage Hensyn til Sikkerheden til Søs. Det medfører i øvrigt samtidig noget andet, nemlig at der bliver uddannet alt for mange Søfolk, saaledes at Aar for Aar Antallet af de arbejdsledige voksne, uddannede befarne Folk vokser og maa vokse. Jeg synes, at der her er to Hensyn, som taler for, at der bliver gjort noget. Hvis Ministeren er af den Mening, at hans Fuldmagt ikke er vidtgaaende nok til, at han kan komme med en ny Bemandingsordning — jeg mener, at Ministerens Fuldmagt er vidtgaaende nok, og en af Ministerens Forængere i Embedet var i hvert Fald ikke i Tvivl om, at han kunde ændre Bemandingsordningen, han ændrede den desværre i forkert Retning; til Skade for Søfolkene og til Skade for Sikkerheden til Søs —, hvis Ministeren altsaa ikke mener, at hans Fuldmagt er vidtgaaende nok, synes jeg, han skulde skynde sig med at foreslaa de fornødne Lovbestemmelser gennemført. Regeringen raader over et bombesikkert Flertal i begge Rigsdagens Ting, saa hvis Regeringen mener, der bør indføres Forbedringer saavel ved Bemandingsordningen som med Hensyn til Søfolkens Arbejdstid, har Regeringen virkelig nølet alt for længe med at benytte dette Flertal til at gennemføre de nødvendige Lovændringer her paa Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Landbrugsministeren var meget streng imod mig, idet han sagde, at jeg var fremkommet med en Usandhed, naar jeg gav Staten Ansvar for Forsinkelsen af Serumfremstillingen. Jeg vil da gerne rette to Spørgsmaal til den højtærede

Minister. For det første: Kunde Serumfremstillingen ikke være fremmet betydeligt, hvis Dr. Schmidts Metode var blevet fremmet paa Lindholm, i Stedet for at man overlod ham til Tysklands Velvilje og Forstaaelse? Og for det andet: Hvis Staten ikke har Ansvar for Forsinkelsen, hvem har det saa?

Til Belysning af Spørgsmaalet om Ansvar skal jeg oplyse følgende: For ca. 2 Aar siden henvendte Dr. Schmidt sig til Landbrugsminister Bording med Anmodning om Statens Støtte til Gennemførelse af sine Forsøg, men han blev afvist. Før Dr. Schmidt gik til Tyskland for at søge Hjælp til sine Forsøg, søgte han Hjælp hos private Folk herhjemme, hvilket yderligere forsinkede Sagen. Det nytter jo ikke at græde over spildt Mælk, og jeg vil ikke rette strenge Bebrejdelser mod Ministeren for hans Forsyndelser, hvis Ministeren vil tage sit Ansvar som en Mand og erkende Statens Ansvar over for Landbruget for de store Tab, Mund- og Klovesygen nu forvolder, fordi Serumfremstillingen blev forsinket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch burde i egen Interesse have været saa klog at vente, til mit Svar var kommet, eller selv have sat sig ind i Spørgsmaalet. Men det eneste Svar, Socialdemokratiets Ordfører havde, var altsaa en Forbigaaen af alle de Spørgsmaal, jeg havde stillet til ham.

De Forsøg, den højtærede Minister gjorde paa at imødegaa mine Tal, var jo i første Række af polemisk Art. Maa jeg straks sige, at alle mine Tal er taget direkte fra Landøkonomisk Driftsbureauets Beretning, hvad angaar Husmændenes og Gaardmændenes Arbejdsudbytter og de med disse sammenstillede Procenter. Paa Basis heraf bliver Husmændenes Gennemsnit 1 120 Kr. for den Tid, Regeringen har haft Magten, og ikke, som Ministeren sagde, 1 173 Kr.; og er det rigtigt, at Ministeren citerede Landøkonomisk Driftsbureau med Hensyn til de 1 173 Kr., er det en Selvmodsigelse fra Bureauets Side. Men Forskellen mellem disse to Tal er jo ikke stor, 1 120 og 1 173. Mener Ministeren da, at 1 173 Kr. er tilstrækkeligt for en hel Husmandsfamilie om Aaret i Gennemsnit?

Ministeren siger, at jeg har Gang paa Gang nævnt 10 Aar. Maa jeg med For-